

Tadeusz Kisielewski, *Piłsudski, Sikorski ... Mikołajczyk*. Warszawa 1991, s.165

Nakładem Ludowej Spółdzielni Wydawniczej opublikowany został w ubiegłym roku esej historyczny Tadeusza Kisielewskiego pt. *Piłsudski, Sikorski ... Mikołajczyk*. Zestawienie w tytule trzech wybitnych polskich mężów stanu sugeruje, że autor podjął trud opracowania krótkich biografii wymienionych polityków. Praca zawiera wybrane fragmenty naszych dziejów, na tle których przedstawiono życie i działalność państwową J. Piłsudskiego, W. Sikorskiego i S. Mikołajczyka. Wybranie takiej koncepcji książki wydaje się słuszne. Poznać walory przywódców można jedynie w ich działaniu, na podstawie podejmowanych przez nich decyzji, konsekwencji w realizacji wytyczonych celów i skutków jakie z tego tytułu wynikały dla Polski. Taki wreszcie opis pozwala głębiej wniknąć w mechanizm sprawowania władzy.

Przystępując do lektury książki musimy pamiętać, iż pomiędzy omawianymi politykami występowały różnice pokoleniowe, rodzinne, w poziomie wykształcenia i statusie społecznym. Urodzili i wychowywali się w odmiennych środowiskach, działali w różnych okresach historycznych. J. Piłsudski urodził się w 1867 r. w za- borze rosyjskim, reprezentował pokolenie powstaniowe, działał na terenie objętym represjami carskimi. Młodszy od J. Piłsudskiego o 14 lat W. Sikorski (ur. 1881 r.) pochodził z Galicji targa- nej licznymi konfliktami wynikającymi z autonomicznego statusu tej dzielnicy. Najmłodszy z nich S. Mikołajczyk urodził się w 1902 roku w Wetfalii, gdzie osiedlili się jego rodzice pocho- dzący z Krotoszyna w Wielkopolsce, w której trwała walka Polaków o prawa i ziemię z administracją pruską.

Odmienny status społeczny rodzin z jakich się wywodzili wpływał na kształtowanie osobowości i rzutował na awans w hie- rarchii społeczno-politycznej. J. Piłsudski należał do starej